KISPAJTÁS

Teljesül a vállalás

A bakonynánai „Damjanich János" úttörőcsapat jelenti

Az év elején újraszerveztük csapatunkat. Minden úttörőnek van próbakönyve és részpróbalapja. Az őrsi foglalkozások az úttörő otthonban — melyet saját magunk hoztunk rendbe — minden szerdán, csütörtökön és péntéken rendszeresen folynak.

A vállalt 4 különpróbás pajtás helyett 7 pajtás készül különpróba letételére.

A pártoló tagok száma 12 fővel emelkedett.

Hulladékgyűjtésben eddigi eredményünk: 87 kg rongy, 90 kg papír, 7 q vas.

Sajtóterjesztésben a következőképpen állunk: a csapatnak jár 4 Tábortűz, 7 Kispajtás, 31 Pajtás, 8 Kisdobos és 2 Úttörővezető.

1960 szeptember 15-től minden héten megtartjuk az őrsvezetők őrsének külön foglalkozását.

Szeptemberben műsorral készültünk, amit a község lakossága részére a kultúrotthonban mutattunk be „A bakonynánai úttörőcsapat az alsóörsi táborban" címmel.

Októberben egyik foglalkozáson az újoncpróbásokkal a szabadban való tűzrakásról, főzésről beszélgettünk, amit a gyakorlatban is végrehajtottunk. A Vidám őrs tagjai kirándulni vitték a kisdobosokat és műsort rendeztek nekik. Több ízben voltunk az erdőben a részpróbák gyakorlati részét végrehajtani, és mindannyiszor számháborúztunk. Csapatunk nevezett és részt vett a körzeti labdarúgó bajnokságon.

Novemberben az úttörőcsapat ünnepélyes csapatgyűlést tartott. 7-én jól sikerült találkozót szerveztünk a dudari pajtásokkal (ami nagyon jól sikerült).

Úttörőink rendszeresen megtekintik a TV vasárnapi úttörő adásait. Jelenthetem, hogy csapatunk a nyári táborozáshoz szükséges pénzt, 3500 Ft-ot már előteremtette, nagyrészt társadalmi munkával. A csapat 15 vállalásából eddig hetet teljesítettünk.

500 Ft értékű játékot vásároltunk, amivel a téli foglalkozásokat kívánjuk színesebbé tenni.

Csapatunkban 4 ifivezető dolgozik.

Eddig 1848 óra társadalmi munkát végeztünk. 4004 Ft értékben.

Wéber László
csapatvezető.

A 15. évforduló tiszteletére vállaljuk

Részlet a csapatok vállalásaiból az úttörőszervezet megalakulásának 15. évfordulója tiszteletére

Az úrkúti úttörőcsapat vállalja:

— Megfogadjuk, hogy az úttörőélet törvényeit betartjuk, segítünk egymáson és letesszük az I., II., III. úttörőpróbákat.

— Kézilabda pályát építünk az iskola mellett.

— Felvesszük egy NDK iskola úttörőivel a kapcsolatot. Levelezéseinkben kicseréljük tapasztalatainkat, elmondjuk úttörőéletünk főbb eseményeit.

— Társadalmi munkát vállalunk 3500 forint értékben a politechnikai oktatás számára készülő műhely építésénél.

— Kétnapos társadalmi munkát vállalunk a helyi termelőszövetkezetben ősszel és kettőt tavasszal.

— Elültetünk 5000 darab facsemetét.

— Kísérleti eszközöket készítünk a fizika-szertár részére.

Félév előtt

Hamarosan it a félévi bizonyítványosztás. Még nem késő, végezzetek számvetést, hogyan is áltok az éveleji nagy felbuzdulással? Vajon csupa jelest hoztok-e a bizonyítványban, avagy még kettes, hármas, netán egyes is be csúszott a kis könyvecskébe?

Az igazi úttörő mindig becsületessen és híven teljíti kötelességét. Mi nem is kételkedünk aban hogy a legtöbb pajtásnál a számvetés eredménnyel, sikerrel végződik. De gondoljatok másokra is! Nézzetek körül az osztályotokban! Ott bizony még akad gyengébb és rosszabb osztályzatú tanuló Ne hagyjátok társaitokat magukra. Vizsgáljátok meg alaposan, mi okozza nálunk a lemaradást! Talán beteges az édes anyjuk. Édecsapjuk nem tanulhatott a régi rendszerben nincs náluk senki, akik megmagyarázná nekik a feladatokat. Az is lehet, hogy a sok sikertelenség makacssá, nemtörődömmé tette rossz tanulonak megbélyegzett társatokat. Lehet, hogy tetszeleg vagánysságával, ő „jellem", mer ő készületlenül is iskolában jönni. Ne hagyjátok a rosz úton pajtásaitokat! Foglalkozzatok a gyengébb tanulókal! Tartsátok úttörő kötelességeteknek a rossz tanulók segítését!

Rajta! Kezdjetek hozzá máris, s számoljatokbe a következő negyedév zárásakor, vagy év végén eredményes munkátokról! Fogjatok össze mindnyájan, járjatok élen a tudás megszerzéséért vívott harcban, s az eredmény nem marad el!

Jó tanulással előre szövetségünk 14. évfordulója méltó megünneplésére!

(Olvasd el a rejtvényt is!!!)

VIII-os úttörők ismerkednek a KISZ-szel a veszprémi II. sz. leányiskolában

30 leendő kiszista kislány gyűlt össze a VII. c. osztályban. Alig csitult el a lárma, máris belépett a csapatvezető elvtárs, Tóth József gimnazistával. A kiszista pajtás először a KISZ történetét ismertette röviden. Fiatal szervezet, és mégis mennyi mindent lehet róla mesélni! Beszélt a KISZ kezdeti nehézségeiről, amire ma már könnyen emlékezünk, hisz elmúltak. Zsebéből előhúzott egy égő vörös színű könyvecskét: a KISZ tagkönyvet. Felolvasott a Szervezeti Szabályzatból, megismertetett bennünket a tagok jogaival és kötelességeivel.

Szinte eltalálta gondolatunkat, mikor a KISZ tagok életéről kezdett mesélni. Terv is született: ha igazgató bácsi engedélyezi, a kiszesek és az úttörő pajtások találkozni fognak egymással egy klubesten és egy taggyűlésen. Mindenki helyeselte a tervet, hisz ez már lépcső a KISZ felé vezető úton.

Ezután kérdés-feleletekkel folytattuk a beszélgetést. Először Mórotz Mária tett fel kérdést: „Miről vitatkoznak, beszélgetnek a taggyűléseken?" Tóth pajtás erre elmesélte egy taggyűlés lefolyását. Kis bátorítós után Lővitusz Zsuzsa megkérdezte: „Az eddig nem úttörők is beléphetnek-e a KISZ-be?" A válasz: „Természetesen igen, a KISZ-nek bármilyen jószándékú, becsületes fiatal tagja lehet." Beszélgettünk a vallásról is. A kiszista segítségével sok minden tisztázódott, amit eddig csak gondoltunk, vagy sejtettünk.

Sajnos, időnk lejárt és abba kellett hagyni a „gyűlés"-t. A következő találkozáskor folytatjuk.

Mórotz Mária
csapatkrónikás.

Őrsvezetők figyeljetek!

Egy jó őrsi foglalkozás

Egyik nap őrsünk elhatározta, hogy a legközelebbi foglalkozáson a Vidám-parkba megyünk társadalmi munkát végezni. Ezt a tervet mindannyian örömmel fogadtuk. Másnap 3 órakor gyülekeztünk az iskola előtt. Nemsokára az őrsvezetőnk is megérkezett és vidám dallal elindultunk a park felé. Amerre mentünk, az út mindkét oldalát a Séd völgye zárta be. Egy kis idő múlva a völgyhíd alá értünk, itt megpihentünk. Ahogy tovább haladtunk a kanyargós Séd partján, álmélkodva láttuk, hogy az egykori rét helyén egy hatalmas tavat létesítettek a dolgozók. Az egész nagyon szép. Mind a négy oldala zöld pázsittal van szegélyezve és fehér kővel szépen kirakva.

De mi nem gyönyörködhettünk tovább, mert minket a munka várt. A vezető bácsit megkerestük, lapátokat és talicskákat kértünk. Egy nagy halom földet kellett az árokba hordani. A munkát úgy osztottuk be egymás között, hogy az egyik csoport lapátolt, a másik a földet hordta. Igy olyan gyorsan haladtunk előre, hogy egy félóra alatt már majdnem elhordtuk az egész halom földet, Pedig nagyon nehéz volt lapátolni.

Közben a távolban fiú csapat tűnt fel. Láttuk, hogy ők is ide tartanak és örömmel üdvözöltük őket. A fiúk hamarosan átvették tőlünk a talicskázást.

Igy dolgoztunk együtt, míg el nem fáradtunk. Már esteledett, mikor hazafelé indultunk. Az úton egy padra ültünk le, és elbeszélgettünk a mai napról. Megfogadtuk, hogy mindig megbecsüljük a fizikai dolgozókat, a fizikai munkát. Hazafelé dalunk messze zengett a hegyek közt:

„Széles úton lépked egy úttörő csapat, Az utca népe nézi, míg rendben elhalad . . ."

Novák Zsuzsa Veszprém

Nagyacsádon hallottuk

(Tudósitónktól)

Vidám, lelkes fiatalokkal találkoztam Nagyacsádon. Ifjú Dávid Sándorné, az úttörőcsapat vezetője tájékoztatott a múlt év eredményeiről.

— Községünkben nagyon szépen működik az úttörőcsapat. Az elmúlt esztendőben 5880 forint értékű ingyenes társadalmi munkát végeztek úttörőink a helyi termelőszövetkezetben. Különösen a répaszedésnél, burgonyaszedésnél és a borsószedésnél segítettek sokat az úttörők. Dicséretes dolog, hogy szabadidejükben 780 forint értékű burgonyát szedtek fel, olyan területről, amelyről már egyszer megtörtént a burgonya összeszedése. A burgonyát eladták, s az összegen „mikulási ajándékot" vásároltak.

— Nagy gondot fordítottak úttörőink iskolánk tisztaságára is. Két tantermet saját maguk kimeszeltek és iskolánk udvarát, folyosóját kicsinosították. Rendszeresen tartottak műsoros esteket is. Legutóbb a fenyőfa ünnepélyt rendezték meg nagy sikerrel.

— A csapatnál ifjúvezetők is dolgoznak. Rendszeresen látogatják az úttörőfoglalkozásokat és nagyon sok segítséget nyújtanak az őrsvezetők kiképzésében. Megszerveztük csapatunkon belül őrsönként, az idősebb termelőszövetkezeti tagok támogatását. Részt veszünk a hulladékgyűjtésben és a facsemete ültetésben. Úttörőink már az ősz folyamán átlagosan 5—6 gyümölcsfacsemetét ültettek el személyenként. Jó eredményekkel zárult a „házi" négytusa bajnokság, amelyen minden pajtásunk részt vett. Műsorral készülünk termelőszövetkezetünk zárszámadására. Ekkor mutatunk be egy 3 felvonásos mesejátékot, melynek címe: „Gyürközz Gyurka".

Molnár István

A lovászpatonai Forradalmi Nyomolvasók jelentik

1948 május elsején soha nem látott ünepélyre gyülekeznek a tanulók, nevelők és a meghívott szülők. A kastély nagytermét üde tavaszi lombokkal, zászlókkal, virággal díszítették fel az avatásra a pajtások. Az utcákon a ragyogó napsütésben itt is, ott is vakító fehér ingek, sötétkék szoknyák villogtak a kastély felé. Csillogó szemű, izgalomtól kipirult arcú gyermekek sietnek fel a lépcsőkön.

Balogh kartárs rajonként a színpadra állítja őket. Ének, szavalat, majd az avató beszéd után az avatandók feszes vigyázzba állnak. A teremben néma csend és 47 pajtás ajkáról hangzik elfogódott hangon a fogadalom.

Én . . . a Magyar Népköztársaság ifjú úttörője, pajtásaim színe előtt fogadom, hogy minden körülmények között hűségesen szolgálom a dolgozó nép ügyét . . .

Meglobbantak a piros nyakkendők apró lángjai, hogy összefogódzva, hatalmas lángként lobogjanak már pár esztendő múlva, jelezve a nép, a haza, az egész világ dolgozói iránt az úttörők szivében élő, és soha ki nem alvó szeretet lángját. És 47 torokból zendült fel a dal:

Mi vagyunk az új seregek . . .

Annak a kis csapatnak még nem voltak zászlói, kürtje, dobja, ranyjelzéset, csak nyakkendője volt és oltíhatatlan vágy a szivében, és erős elhatározása, hogy a dolgozó népért, a hazáért indul a harcba előre.

Igy volt, ilyen egyszerű, de ilyen felejthetetlenül szép nálunk 1948 május elsején, amikor a 6524. számú Lovászpatonai Úttörőcsapat megalakult.

A csapatunk első csapatvezetője: Balogh Ferenc nevelő. A csapat legelső csapattanács elnöke az iskola egyik legkiválóbb tanulója: Kis Etelka nyolcadikos pajtás lett, aki nemcsak nagy szorgalmával járt jó példával a csapat előtt, hanem ügyességével a népitáncban, sportban, ritmikus tornában, és a szép műsorok rendezésében is jobbkeze volt a csapatvezetőnek.

„15 éves az úttörőmozgalom"

Olvassátok el még egyszer alaposan a „Félév előtt" című cikket. Nagyon fontos, hogy a cikk útmutatásait megértsétek és minden erőtökkel megvalósítsátok. De mi, a játék és a rejtvény kedvéért, szándékosan 15 hibát „követtünk" el a szövegben. Fedezzétek fel ezeket a helyesírási hibákat. Ki, mennyi hibát fedez fel, annyi pontot kap. Beküldési határidő: február 1.

Január 6-i számunkban megjelent lottó-rejtvényünk helyes megfejtése a következő:

2, 6, 11, 15, 48, 1946, 1955, 1956, 1957, 1961, 2400, 100 000, 200 000, 600 000.

Múlt heti, január 13-i számunkban megjelent pályázatunk beküldési határideje: január 31.

Érdemes külföldi pajtásokkal levelezni

Jön a postás. Átad egy levelet. A levél külföldről jött, s nekem van címezve. Ott lakik a Szovjetunióban, Moszkvához közel az én két szovjet barátnőm.

Ők írtak először. Egy bolgár kislánytól kapták a címemet, akivel ismerjük egymást. Tapogatózva indult az ismerkedés. Megírták, hányadik osztályba járnak, hányas tanulók. Kérték tőlem magyar úttörők címeit. Később egyre többet írtak. A városukról, arról, hogy milyen sportot űznek.

Sok érdekes dolgot tudok meg a szovjet úttörők életéből, sokat tanulok ezzel a levelezéssel. Már egész könnyen tudok oroszul fogalmazni. Külön szórakozás a válaszokat írni.

Ime, most én bemutattam nektek a két fekete, mosolygós szemű szovjet barátnőmet, akiket én is csak levélből ismerek, s akikkel nagyon szeretnék találkozni.

Érdemes külföldi pajtásokkal levelezni, mert nagyon boldog érzés, amikor jön a postás, átad egy olyan levelet, ami távolból jött, s nekem van címezve. Olvasom, s érzem, hogy minden egyes sora erősíti azt a szálat, amely barátságunkat összeköti.

Gopcsa Katalin
Tótvázsony